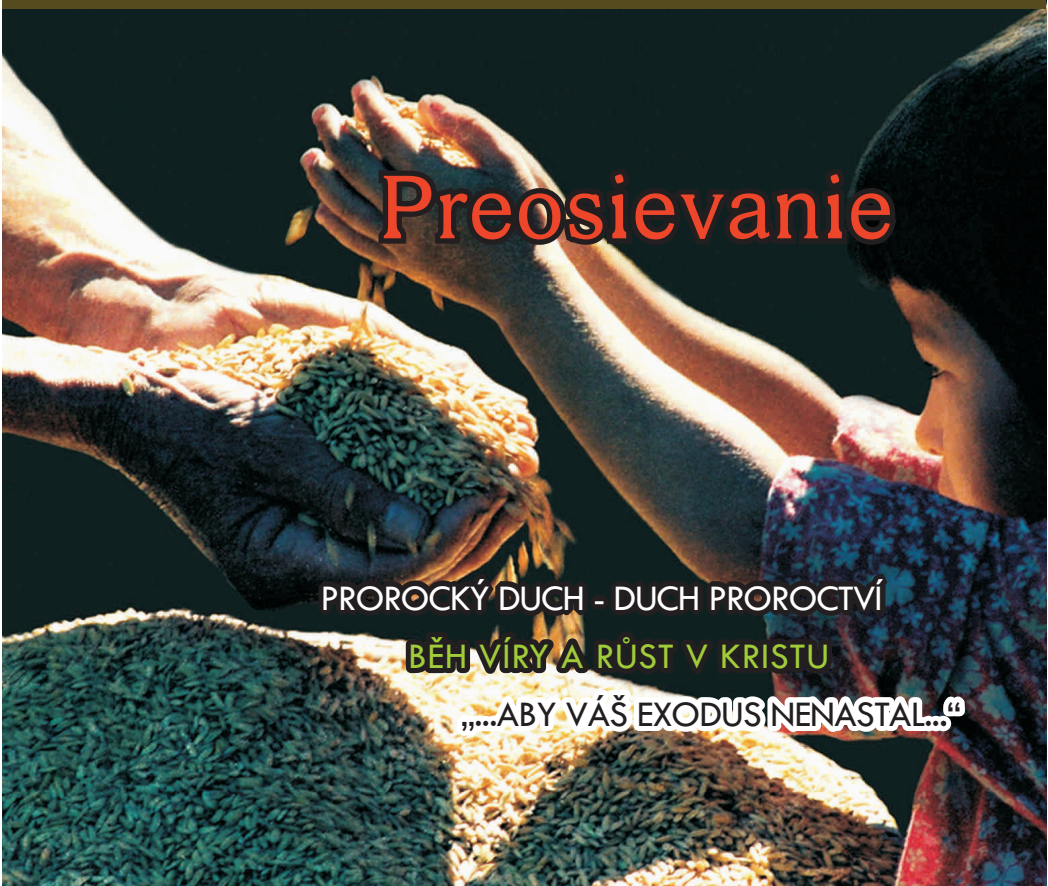

Z RÁJE DO RÁJE

Preosievanie

PROROCKÝ DUCH - DUCH PROROCTVÍ

BĚH VÍRY A RŮST V KRISTU

„...ABY VÁŠ EXODUS NENASTAL...“

Prorocký duch - Duch prorocství

Co je pravda, aneb jak správně nazývat tyto zvláštní projevy Ducha svatého? V poslední době se názory na tento fenomén různí, od mírných až po zásadní, někdy sotva přijatelné. Co si o nich myslet a hlavně, jak je možné určit ten správný názor? Tento jev také nemusí vnímat všichni stejně. Proto s ním nemusí souhlasit, mohou jej dokonce odmítat jako zásadně špatný.

Kde můžeme najít hodnotící kritérium a správný náhled na tento fenomén, s nímž se křesťané někdy setkávají? Protože se jedná o biblické názvosloví, měli bychom hledat odpověď v Bibli. Jenomže jednoduchou odpověď na to, zda jsou oba tyto názvy jedno a totéž, nebo mají stejnou podstatu, či každý z nich znamená něco jiného, na to jsem fundovanou odpověď nenašel. Pokusím se tedy tyto dva domnělé jevy vysvětlit a k tomu použiji jediné objektivní a správné měřítko. Nebudeme zkoumat jemné rozdíly, tam bude nejspíše chápání bezproblémové, ale všimněme si těch, se kterými odpůrci nesouhlasí. I když, musím podotknout, že jsem se dosud nedopátral toho, v čem ten rozdíl podle nich spočívá a proč je tak zásadní.

Co praví Písmo...

V celém Písmu je několik stovek zmínek o Duchu. Jednou o Duchu Božím, jindy o Duchu svatém, či o Duchu Kristově apod. Nejvíce je ale těch, bez přídavného jména, tedy bez konkrétní specifikace. Všechny jsou ale zcela jasně podle kontextu zahrnuty pod fenomén „**Božství**“. Ještě se o některých místech zmíníme. Z obecného pohledu jsou (mají) všichni, ať už jsou v Písmu nazváni jakkoli, Duch Hospodinův, Duch svatý, Duch Boží,

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Jana Schlauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel:0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volný.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Prorocký duch - Duch proroctví
F. POSLUŠNÝ	ÚVODNÍK
5	Preosievanie	ŽIVÁ VÍRA
10	Běh víry a růst v Kristu
J. KOVÁČIK	BĚH VÍRY
15	„Kdo je ta Ellen Whiteová?“	SVĚDECTVÍ
19	„...aby váš exodus nenastal...“
J. KOVÁČIK	ZAMYŠLENÍ
25	Od adventu k adventismu	ZKUŠENOST
27	Poslání Adventistů a kniha Velký
spor věků	POSLÁNÍ
30	Pozvánka	

*» Nebo ty jsi, Pane, dobrotivý a
lítostivý, a hojný k milosrdenství
ke všechněm, kterýž tě vzývají.
Slyš, Hospodine, modlitbu mou,
a pozoruj hlasu žádostí mých.
V den ssoužení svého vzývám tě,
nebo mne vyslycháš «*

Žalm 86,5-7

Duch moudrosti, atd. stejnou podstatu, pocházejí z „**Božství**“ a zasluhují stejnou úctu, poslušnost a respekt atd.

Kdo to nechce připustit a uznat je dle Písma (viz. Kralický text) – označen velmi nelichotivým příměrem, jako by neměl rozum. **Juda 19**. Jiné místo Nového zákona se přímo dotýká problému uvedeného v nadpisu a úvodu této studie. **1. Petr. 1, 11**. Tady se přímo říká, že proroci byli pod vlivem Kristova ducha. V poslední době se mnozí „naučili“ velmi žonglovat s jakýmkoli projevem „**Božství**“ v kterékoli osobě Božství. Lidé tak jsou uváděni do nejistoty, často v pochybnosti a nevěru. Všechny projevy Božství jsou dobré. Celá Bible o tom svědčí. Jedno místo za všechny je vhodné připomenout **Nahum 1, 7**. I Duch Kristův je dobrý, také i Duch svatý. Všechny projevy Ducha mají sloužit ke vzdělání církve Kristovy, to platilo ve Starém zákoně, později v Novém zákoně, a stejně tak to platí i dnes. Ve dvanácté kapitole 1. Kor. se o tom hovoří, a lhostejno, zda je to Duch Kristův, Otcův či Duch svatý. Všichni jsou dobří. Tedy i jeho Duch, Duch Božství. **Žalm 143, 10**. Vrátime-li se zpět k tématu, poznáváme, že byl-li Duch Kristův v prorocích, /**1. Petr. 1, 11**/ musel být i v jejich proroctvích. Z toho logickou úvahou docházíme k jednoduchému závěru, že Duch **proroctví všech proroků Božích**, musel být i Duchem proroků, Duchem Kristovým podle **1. Petr. 1, 11**. Budeme-li zkoumat různá Biblická proroctví dojdeme k poznání, že biblická proroctví nebyla někdy dobrá pro subjekt, kterého se týkala. To ale nic nemění na skutečnosti, že Bůh je dobrý. Právě proto posílal skrze své proroky varování, protože nechtěl udělat to, co zamýšlel. Lidé, města, národy, měli čas k nápravě nesprávného jednání, díky Boží dobrotě. **Iz. 11, 2**. Vyjmenovává asi 7 jiných duchů, kteří zdánlivě nemají nic společného s Duchem proroků, nebo jejich proroctvím. Mají nebo ne? A jestliže mají něco společného, tak potom co?? Znovu si musíme připomenout verš **1. Petr. 1, 11**. spolu se **Zjevením 19, 10**. Jsou to dva duchové, nebo jeden a tentýž? Použijeme-li srovnávací metodu, měli bychom na základě tohoto srovnání a zvláště pak veršů **1. Petr. 1, 11 a Zj. 19, 10**. dospět k závěru, že Duch proroctví a Duch proroctví je jeden a tentýž pojem, věčně vzato. Zdá se, že i z pohledu české gramatiky. I z jiných pohledů je patrné, že co si o tom myslí člověk, není důležité, ale co o tom či onom říká Písmo. ■

F. POSLUŠNÝ

PREOSIEVANIE

Úvod

Dejiny sa blížia k záveru a my veriaci očakávame návrat Pána Ježiša na Zem. V Jeho osobe očakávame Spasiteľa a spravodlivého sudcu. Dátum príchodu zatiaľ nie je možné určiť, ale vieme, že sa jedná o krátku chvíľu. Ježiš nás upozornil, že ak budeme vidieť isté udalosti, aby sme zdvihli svoje hlavy: Mat 24,32-33... Pred druhým príchodom rozpoznávame štyri etapy, ktoré nám budú oznamovať blížiaci koniec.

Pixabay.com

- Posledná etapa pred príchodom bude etapa rán. Bude to sedem posledných rán podľa Zj 16. kapitoly. V tej dobe budú už veriaci zapečatení a o osude každého bude rozhodnuté.
- Pred padaním rán bude doba „veľkého súženia“, alebo veľkého zvestovania trojanjelského posolstva. Na začiatku tejto etapy bude poslaný „jesenný dážď“ (ide o zoslanie Ducha Svätého). O tejto udalosti píše EGW v knihe „Príprava na neskorý dážď“: **„Napriek tomu, že služobnica Božia neudala presný dátum vyliatia Ducha Svätého vyhlásila, že na začiatku veľkého súženia bude padat' neskorý dážď, od tváre nášho Pána.“** V Písme túto etapu nájdete v evanjeliách. Mat 24,14–21
- Pred touto etapou bude etapa, ktorú nazývame ako „preosievanie“. Vtedy nastane delenie verných a neverných. Aby sme tomu dobre rozumeli, Pán Ježiš túto etapu vysvetlil tak, že etapu priblížil štyrmi podobenstvami: Mat 24,45-54; Mat 25,1-13; Mat 25,14-30; Mat 25,31-45.

- Pred touto etapou bude počiatok posledných udalostí. Začne sa to vojnami, správami o vojnách, zemetraseniami, chorobami, atď. Podrobný popis tejto doby nájdeme u Mat 24,6-7. Táto etapa už prebieha takmer 70 rokov. Všetci poznáme o čom svedčia vojny, prírodné katastrofy a choroby.

Hlavná otázka je, ktorá etapa je pre nás najdôležitejšia? Vždy tá, v ktorej žijeme, lebo by sme mali vedieť svoje povinnosti. Udalosti, ktoré okolo seba vidím, mi pripomínajú, že nastala etapa preosievania. Asi 2-3 roky pozorujem, že v cirkvi a vo svete sa niečo deje. Ľudia sa delia na dva tábory. Namiesto toho, aby sa spájali, sa delia. Sledujem to vo svete, ale aj v cirkvi. Chodíme do jedného zboru, ale názorovo sme rozdelení. Inak hodnotíme veci a máme inú vieru. Jeden verí, že spasení budeme z viery a my nič nemusíme urobiť, Kristus všetko urobil za nás. Druhí veria, že sme spasení z milosti, ale aj my musíme pracovať na zmene nášho charakteru, alebo musíme bojovať proti telesným žiadostiam, aby sme ich prekonalí a mohli žiť dokonalý život v Kristovi. Tít 2,11-14; Gal 5,16-17. Sledujme ako sa delí cirkev a prečo.

I. Verný a neverný sluha

Delenie - preosievanie v cirkvi sa začína vždy od vedenia cirkvi. To, že cirkev dnes už je rozdelená a bude rozdelená ešte viac, nemusíme dokazovať. Stačí sa pozrieť na GK a na jednotlivé divízie v cirkvi. Nemusíme nič konkrétne spomínať, ale všetko sa dá krásne pozorovať.

1. Pán Ježiš pomocou podobenstva o vernom a nevernom sluhovi vysvetlil počiatky preosievania. Mat 24,45-51

Verný sluha sa vyznačuje tým, že hlása blízky druhý príchod a členom dáva pokrm v pravý čas. Káže dobové, aktuálne posolstvo. Sleduje, čo sa deje v cirkvi a vo svete a podľa toho prináša duchovný pokrm.

Neverný sa vyznačuje tým, že káže nedobové posolstvo.

- a) Káže o tom, že Pán ešte nepríde. Nerobte paniku. „Odkladá môj Pán svoj príchod.“ To je prvé rozpoznávacie znamenie. Kedykoľvek počujem kázať na tému, že nevieme, kedy Ježiš príde, neverte, že príde skoro, atď. viem, že sa jedná o neverného sluha.
- b) Ďalším rozpoznávacím znakom neverného sluha je, že začne piť s opilcami. Pitie symbolizuje viac, než len alkohol. Biblia jasne

oznamuje, že sa jedná o nápoj, ktorý nalieva „Babylon“ celému kresťanskému svetu. Zj 14,8 alebo Zj 17,2; Zj 18,3. Ide o falošné učenie. Neverný sluha „pije“ to falošné učenie a „nalieva to víno“ aj členom cirkvi - učenie neadventné a opojné. Nabáda k porušeniu Božieho zákona, odmieta šelmu nazvať pravým menom, alebo hľadá jednotu s falošnými kresťanmi.

- c) Posledné rozpoznávacie znamenie je, že začne biť svojich spoluveriacich. Uplatňuje svoje práva. Obmedzuje slobodu svedomia. Verných označuje za bludárov a pre seba si vyvlastňuje práva držiteľa pravdy. Jedná podobne ako stredoveká cirkev. Kto nesúhlasí s praktikami, ktoré vedenie diktuje, toho pokarhá, ohovára a keď treba, tak aj vylúči. Ďalej treba domyslieť, ako sa dá biť svojich spoluveriacich.
2. Po rozdelení kazateľov nasleduje rozdelenie členov. Každý sa musí za niečím zaradiť. Každý musí niečomu uveriť. Každý sa môže rozhodnúť slobodne. Prvé delenie sa deje na základe toho, čo veríme, ako žijeme. Jeden verí tomu, druhý inému. Naše rozdelenie sa uskutoční na základe slobodného rozhodnutia každého. Každý sa zaradí tam, kde sa dobre cíti. Niektorí za verným, iní za neverným sluhom.

II. Podobenstvo o pannách

Potom nasleduje ďalšie delenie, ktoré už nie je na základe toho, čo verím, ale na základe toho, či mám dostatok „oleja“ – Ducha Svätého. Toto delenie sa netýka každého, len tých, ktorí sa v prvom delení zaradili správne. Neverný sluha nedostane Ducha Svätého a ani tí, ktorí sa nezaradili za ním. Ducha Svätého dostanú len tí, ktorí uverili správne a zaradili sa správne. Delenie sa uskutočňuje aj medzi nimi.

Teraz delenie nastalo už podľa toho, koľko oleja mali v lampách. Mat 25,1-13 Lampáš symbolizuje Písmo, olej Ducha Svätého a navyše všetky panny vyšli čakať ženícha, teda uverili, že ženích ide. Čakali, teda sa pripravovali. Správne verili, mali aj aktivity, ba aj Ducha Svätého, ale nemali ho dostatok. Tu je treba správne rozpoznať ranný dážď od neskoršieho dažďa. Kto neprijal ranný dážď, alebo nedovolil Duchu Svätému, aby v jeho živote ranný dážď pôsobil posvätenie, ten nedostane neskorý dážď. Je to jasné, prečo nemali dostatok oleja v lampách. Oni sa rozdelili kvôli Duchu Svätému.

Aj tu musíme dávať pozor, lebo aj keď veríme správne, rozdelíme sa. Jeden dovolí Duchu Svätému zmeny vo svojom živote, ale druhý nie. Jeden vykonáva žiadosti tela, pokiaľ druhý nie. To je také jednoduché delenie. Rovnako veríme, ale nežijeme rovnako.

III. Hrivny

Tretie delenie sa týka len tých, ktorí dostali jesenný dážď. Dary, ktoré Duch prinesie sa nedajú dopredu opísať, len môžeme tušiť, že sa jedná o dary, hrivny, ktoré budeme potrebovať k hlásaniu posledného posolstva svetu. Ide o službu z lásky. Jedni budú slúžiť pre zisk, druhí z lásky k Pánu Ježišovi a k ľuďom.

Jeden zakope svoje dary a druhý ich bude používať. Nakoniec nastane delenie, ktoré bude viditeľné až počas hlásania posledného posolstva. Toto podobenstvo nám zjavuje, že sluha, ktorý už bol akoby pripravený, počas hlásania vypadol z milosti. Aj tu platí výzva: „Ty, ktorý stojíš, dávaj pozor, aby si nepadol!“ (1Kor 10,12)

IV. Ovce a kozy

Posledné delenie vykoná Pán, keď príde. Zaujímavé je, že ich nebude deliť len podľa toho, čo verili, alebo len podľa toho, či mali dostatok Ducha Svätého, alebo len

podľa toho, ako pracovali pre Krista, ale podľa toho, aký mali charakter. Ovca nasleduje svojho pastiera.

Zj 14, 4-5

Koza vždy jedná tak, aby jej bolo dobre. Využíva každú možnosť, aby seba potešila. Pre seba často urobí láskavosť. Sleduje svoje záujmy. Jednoducho môžeme nazvať takého človeka slovom sebec.

Človek, ktorý je sebec, nemôže prísť do neba, lebo by nakazil celý vesmír. Budovanie charakteru je preto najdôležitejšia práca, ktorú nám zveril

Pán v tejto dobe. Budovanie charakteru je ťažká usilovná práca, ktorú koná Pán v nás, ale nie bez nás.

EGW, v knihe Kristove podobenstvá str. 261-263 píše: „Nadobudnúť ušľachtilú povahu si vyžaduje osobné úsilie na základe zásluh Kristovej milosti. Boh nám dáva schopnosti, talent, my sme povolání stvárniť povahu. Tá sa formuje tvrdým a rozhodným zápasom s vlastným ja. Proti dedičným sklonom treba vytrvalo bojovať. Musíme sa neúprosne kriticky skúmať a neprehliadnuť ani jedinou škodlivú črtu povahy... Pamätajte, že nikdy nedosiahnete vyššiu úroveň, než akú ste si sami určili. Vytýčte si teda čo najvyšší cieľ a krok za krokom namáhavým výstupom, sebazaprením obetavo smerujte k nemu. Nedajte sa ničím zadržať... Nepriaznivé situácie nás majú viesť k rozhodnutiu, aby sme ich prekonali. Víťazstvo nad jednou prekážkou posilní odvahu pokračovať. Smelo kráčajte správnym smerom a okolnosti sa stanú vašimi pomocníkmi, nie prekážkami... Stále pamätajte, že nedokonalosť povahy je hriech...“

Záver: Preosievanie je vážna vec. Je to dielo, ktoré pozoruje a riadi Pán. Prvé delenie nastane na základe našej viery. Ak sa zle rozhodneme, druhú šancu už nemáme. Je to osudné, vedome sa rozhodnúť pre blud.

Druhé delenie nastane po prvom. Pôsobenie Ducha Svätého v našich životoch sa prejaví až v dobe „polnočného volania“. Keď nastane doba volania, „hľa ženích prichádza“, vtedy sa ukáže, kto má a kto nemá Ducha Svätého dostatok. Vtedy, keď nastane doba súženia a bude vyliaty neskorý dážď, už všetci budeme vedieť, že Ježiš ide. Už ani neverný sluha nebude kázať, že ešte nejde, ale pre mnohých už bude neskoro. Nebudú mať dostatok oleja v lampách.

Tretie delenie nastane počas hlásania posledného posolstva. Vtedy sa ukáže, kto bude mať odvahu svoje dary použiť a kto ich zakope, lebo bude mať strach. Bude hovoriť, že sa to nedá. Bude v úkryte prežívať a čakať. Posledné delenie nastane až sa Kristus vráti a rozdelí ešte aj tých, ktorí hlásali posolstvo, ale ich charakter sa ani trošku nezmenil. Ostali sebecky orientovaní.

Nech nás Pán chráni od takého osudu, aký dostanú tí, ktorí počas preosievania neobstoja. Modlím sa za seba i za každého, kto chce byť s Pánom Ježišom v nebi. ■

fv 30.11. 2016 HS

Běh víry a růst v Kristu

Představte si, že sledujete na TV obrazovce nesčíslný zástup věřících běžců (závodníků), chvátajících k cíli – k nebeskému království. Mějme na paměti, že ne všichni začali běžet najednou! Přidávali se postupně. V počátečním stavu to byli pouze jednotlivci: Nejdřív to byl Adam s Evou, pak Abel a Set ... potom další a další a na konec poslední, který byl vyveden „ze tmy v předivné světlo.“ *Umí Pán pobožné z pokušení vytrhnout, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovat.* (2Petr 2,9)

Je zajímavé, že z tohoto nepřehledného zástupu „Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kterého by žádný přechíst nemohl...“ (Zj 7,9) – „běžců víry“ – pouze dva za svého života dosáhli určený (uložený) cíl: Enoch a Eliáš. Ostatní postupně zesnuli. „A ti všichni svědectví dosáhli skrze víru, neobdrželi zaslíbení, protože Bůh něco lepšího nám obmyslel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti“ (Žd 11, 39.40) Nedosáhli nesmrtelnosti. Sice apoštol Pavel na jiném místě tvrdí, že zde budou věřící, kteří se živi dočkají Ježíšova příchodu – to znamená, že do cíle doběhnou. A apoštol Jan tyto „běžící“ popsal ve Zjevení 14. On je spatřil!

To, že „běžci“ postupně „zemřeli“ se na sledované „obrazovce“ projeví tím, že zůstanou nehybně stát. Tento stav „nehybnosti“ – „porušitelnosti“ není trvalý! Hlas nebeské polnice, zvuk Ježíšova hlasu je přivede opět k životu – a všichni opět vyskočí vpřed – k cíli, který leží před nimi!

Musíme si uvědomit jednu důležitou skutečnost: V době „zesnutí“ nikdo nepostoupil ani jeden krok směrem k cíli, který je před ním! Běh víry

je totiž „běh na dlouhou trať“. Vzkříšením – probuzením k životu běh pokračuje. Aby bylo jasné: Vírou poznáváme... vírou rozumíme...“

„Věrou rozumíme, že učinění jsou věkové slovem Božím, tak že z ničeho jest to, co vidíme učiněno.“ (Žd 11,3), ovšem za svého krátkého pozemského života jsme nebyli schopni poznat všechny „hlubiny Boží moudrosti“. Někdo poznal víc, jiný méně. Je to podobné, jako při běhu: někteří jsou v čele, další různě uprostřed a někteří úplně vzadu.

Toto různé zařazení „růstu víry“ lze přirovnat k budování duchovních hodnot pro věčnost, které jsme za svého života dosáhli. Někdo snad porozuměl mnoha tajemstvím (1K 13,2), jiný měl průměrné poznání Písem svatých a další dospěl k poznání pouze některé biblické pravdy a to snad před koncem svého života („v jedenácté hodině“). nebo „za pět minut dvanáct“

Běh víry a růst v Kristu

Tato slova jsem vložil do názvu článku. Položím otázku: Co společného má běh víry s růstem v Kristu? Velice mnoho – obojí je vzájemně propojeno. Viz v následujících odstavcích:

- a) Aby **víra** byla vírou živou, nesmí stagnovat – stát na jednom místě. Musí se rozvíjet... Musí stále růst. Ti, co jsou zmíněni v seznamu listu Židům 11, dosáhli vytýčený cíl. „Kterí skrze víru vybojovali (dobývali) království, činili spravedlnost, docházeli zaslíbení“ (v. 33) ale dokonalosti nedosáhli. (v. 40)
- Na jiném místě nás ovšem Pavel vybízí: „Běžte tak, abyste dosáhli“. (1Kor. 9,24) Sám sebe též zařadil mezi běžící k cíli, k odměně povolání v Kristu Ježíši. „*Ne, že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i uchvátit mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše. Bratři já nemám za to, že bych již dosáhl.*“ (Fil. 3, 12.13)

...Víra se nesmí změnit v jezero, nemající přítok a odtok. Musí být řekou plynoucí ke svému cíli!

Nyní se podívejme na tu druhou část nadpisu článku, **růst v Kristu**

- b) **Rostoucí víra** má několik znaků: Prohlubuje se, upevňuje, utvrzuje, nabírá na objemu a sílí. Ve spojení s Kristem rosteme v lásce i ve víře – vlastně po všech stránkách Ježíšova charakteru: „*Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese ovoce mnohé...*“ (J 15,5) Především Ježíš a Jeho charakter mají být našim vzorem. On řekl: „Učte se ode mne...“

Když se Pavel zmiňuje o růstu, praví: „*rostme v toho všelijak, kterýž jest hlavou, totiž v Krista.*“ (Ef 4,15) Výraz **všelijak** znamená: Po všech stránkách, v každém ohledu, cele (úplně). Proto Pavel mohl vyznat: „*Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.*“ (Fil 4,13) Uvědomoval si, že je ratolestí spojenou s vinným kmenem.

Na jiném místě uvádí, že plného poznání ještě nedosáhl, nedorostl k němu, že není dokonalý. Jelikož s tímto stavem není spokojený, žene se vírou vpřed k dosažení vysokého cíle – ne ovšem ve své síle, ale v Kristu Ježíši, kterým je **uchvácen**. „*Ne, že bych již dosáhl, anebo již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i uchvátit mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše.*“ (Fil 3,12)

BÝT UCHVÁCEN znamená: Být trvale uchopen, zmocněn, unášen ovládnán... Proto jeho krédo zní: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (Ga 2,20) Uchvátit také může znamenat: být nadšen, okouzlen, podmaněn a oslněn. To znamená, že ke křesťanovu růstu přináleží i růst v Ježíšově charakteru.

„Přebýváme-li v Kristu, přebývá-li láska Boží v srdci, budou naše city, naše myšlenky a skutky v souladu s Boží vůlí...“ AA 562/Skut. apod. 360

Je velice důležité, abychom se i my nechali Ježíšem uchvátit. Když tak učiníme, pak i my budeme **uchvácení do oblaků**, abychom se s Ním při Jeho příchodu setkali a trvale s Ním zůstali!

V Ježíšově budoucí škole

Ano, čeká nás domov, který má Ježíš pro nás připravený. Tam nebudeme jen pracovat, ale budeme se také učit poznávat věci, které jsme zde nepochopili, případně byly před námi ukryty. Jako důkaz, že tomu tak bude,

uvedu některé vzácné myšlenky z knihy 'BUDOVANIE CHARAKTERU, jejímž autorem je Stephan Vincent Wallace:

Pozrime sa do Sons and Daughters of God, str. 327 (Boží synové a dcery): „Vy teda buďte dokonalí, ako váš Otec, ktorý je v nebesiach, je dokonalý. Nech je našou celoživotnou prácou, aby sme sa neustále vystierali čoraz bližšie k dokonalosti kresťanského charakteru a usilovali sa **o súlad s Božou vôľou. Úsilie tu začaté bude pokračovať po celú večnosť.** Pokrok, ktorý sme tu dosiahli, bude náš, keď vstúpime do budúceho života.

Položím vám tu jednu otázku: Ako dlho sa môžete približovať k nekonečnu, kým tam prídete? Po celú večnosť. No po celý ten čas nás Boh bude považovať za nekonečne dokonalých, za takých dokonalých, ako je Jeho vlastný Syn. Potom budete rásť do toho, za čo nás Boh považuje, a to po celú večnosť. Tieto pravdy sú vzrušujúce. Mali by vás nadchnúť, ale až do špiku kostí.

Všimnite si tu poslednú vetu: „Pokrok, ktorý sme tu dosiahli bude náš, keď vstúpime do budúceho života.“ Budeme mať iný štartovací bod keď prídeme do neba? Nuž každý z nás bude mať iný štartovací bod. No, o tom z akého bodu začnete, rozhodujete VY SAMI. Jediné, čo si vezmeme do neba je náš charakter. A čím je zrelší, vyvinutejší a podobnejší Kristovu, tým budeme zvýhodnenejší. Budeme schopní stúpať z toho bodu po celú večnosť do nekonečnej slávy Božieho charakteru. Takže som vám uviedol ďalší dôvod, prečo odhodlane pokračovať k cieľu tu a teraz.

Uved'me si príklad. Ap. Pavol a lotor z kríža budú obidvaja v nebi. No štartovací bod ap. Pavla bude veľmi odlišný od štartovacieho bodu lotra. Bude lotor na kríži v nebi? Ježiš mu povedal: „Ameň ti hovorím dnes, budeš so mnou v raji.“ (L 23,43) *Budovanie charakteru str. 121.*

Jak uzavřít ...

...tento článok o „bēhu víry a růstu v Kristu“? Uvedu proto na tomto místě několik myšlenek z knihy od Vaughn Allena, -Válka stejně skutečná jako vítězství:

„Protože někteří křesťané nepochopili tuto otázku, zoufají si při pomýšlení na dosažení dokonalosti a vzdávají se. Druzí se domnívají, že stupeň dokonalosti, jaký Bůh požaduje, se naplní pouze při Ježíšově příchodu, který nás „promění“. Jiní toto téma vysvětlují tak, že veškerá naše potřeba dokonalosti je v Ježíši Kristu, a pokud Jej přijmou, nemusí se již touto otázkou zabývat ...“

Musíme konat takové dílo, abychom se přizpůsobili společenství andělů. Musíme být jako Ježíš, zbaveni špíny hříchu... str. 70

To znamená, že nemůžeme svoji přípravu pro nebesa „vložit“ pouze na Pána Ježíše, a myslet si, že On udělá za nás i náš podíl práce! Ne, ne!

Zastavme se ještě jednou u lotra na kříži: „Podepsal“ by mu Ježíš závět – příslib stát se dědicem věčného života, kdyby se těsně před tím nepokořil a nevyznal své hříšné činy, které v minulosti konal a nepřiznal, že trpí spravedlivě, kdežto Ježíš neučinil nic zlého? *„A odpověděl druhý, trestal ho, řekl: Ani ty se Boha nebojíš, ješto jsi v témž potupení? My zajisté spravedlivě, nebo hodnou pomstu za skutky své bereme, ale tento nic zlého neučinil.“* (Luk 23, 40.41)

To znamená, že získal právo stát se občanem nebes – byl ospravedlněn, neboť uvěřil. Ř 4,3. A získal i posvěcení. Při vzkříšení se v těchto „Bodech“ získaných na kříži „odrazí“ – bude v nich růst po celou věčnost!

Na začátku článku jsem se zmínil o Enochovi a Eliášovi. Přestože Enoch byl vzat ze země asi před 5 tisíci lety a Eliáš asi před 2850 lety, předpokládám, že oni i Mojžíš a ti, které Ježíš vzal sebou při svém odchodu do nebe – ale i 144 000 tisíc „zasednou“ s námi ve „škole budoucnosti“, abychom společně poznávali hluboká a nevystižitelná Boží tajemství, týkající se plánu spasení a „dorůstali“ a „dozrávali plného věku Kristova“. Ef 4,13

Kromě těchto duchovních „disciplín“ budeme moci studovat nejrůznější otázky, na které nyní nedokážeme odpovědět. (Job kapitoly 38-40). ■

J. Kováčik - prosinec 2016

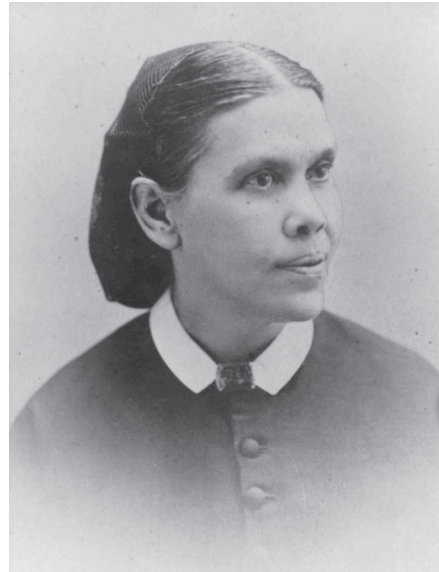
„Kdo je ta Ellen Whiteová?“

Svědectví židovských rabínů, kteří souhlasí
se spisy Ellen G. Whiteové

Výtvarník Elfred Lee říká o svých zkušenostech s židovskými rabíny toto:

S rabínem Joe Kaganem jsem se setkal v institutu Weimar v Kalifornii. Jeho rodina emigrovala z východní Evropy, kde jeho teta byla znásilněna, zatímco katolický kněz nad ní stál s krucifixem a prohlašoval: „Tohle je tvoje odměna za to, že jste zavraždili Krista!“ Jistě si každý dovede představit, jaké pocity mohou mít mnozí Židé po podobných zkušenostech s křesťany. [Naneštěstí většina Židů i ostatních národností a denominací má za to, že katolizismus a křesťanství jsou jedna a tatáž věc. Jen málo jich chápe, že křesťané nikdy Židy nepronásledovali. Byl to katolizismus, který začal pronásledovat jak křesťany, tak i Židy již od samého vzniku své existence počátkem 4. století. – pozn. překladatele].

Kaganova rodina emigrovala do USA, když byl Joe ještě dítětem. Ve věku 13 let debutoval v Carnegie

Ellen G. White Estate, Inc

Hall jako hlavní zpěvák židovského pěveckého sboru. Měl krásný tenor. Následně získal vysoké vzdělání a stal se rabínem. Já jsem se s ním setkal v jeho pozdějším věku, v roce 1978, kdy byl členem štábu pozdějšího presidenta Ronalda Reagana jako výzkumný pracovník.

Rabín Kagan měl velmi negativní postoj vůči křesťanství. Nikdy by se ani nedotkl Nového zákona. Židovský Starý zákon, Tanach, však znal velmi dobře, jak to vyžadovalo jeho postavení rabína. Jednoho dne se mu do rukou dostala kniha *Patriarchové a proroci* od Ellen Whiteové. Četl s úžasem její řádky a celé kapitoly, a nemohl uvěřit svým očím. Chtěl vědět, kdo je ta Ellen Whiteová.

A právě tehdy jsem se s ním setkal.

Ptal se mne, kdo je Ellen Whiteová a na které univerzitě získala své vzdělání. Řekli jsme mu, že veškeré její vzdělání sestávalo ze tří tříd obecné školy. „Kde se tedy naučila hebrejštinu?“ ptal se dál. Řekli jsme, že sice nikdy hebrejsky neuměla, ale že byla nejpłodnější ženskou autorkou v historii literatury, a že *Patriarchové a proroci* je jen jedna z jejích knih.

Rabín byl udivený nad jejími znalostmi a řekl, že informace v této knize souhlasí s Mishnou. Mishna je součástí hebrejského učení. Rabín Kagan řekl, že Mishna byla přeložena do angličtiny teprve před 30 lety, a že pouze vysoce postavení rabíni mají k těmto informacím přístup. „Tohle je historie mého lidu a je velmi, velmi přesná,“ prohlásil Kagan. Řekl také, že k tomu, aby člověk mohl psát tímto způsobem, *musí znát*

hebrejštinu, protože struktura jejích vět není anglická, nýbrž hebrejská. „Její rytmus, její metrum, pořádek slov a výrazů nejsou anglické.“ Řekl, že to působí, jakoby knihu napsala v hebrejštině a někdo ji pak přeložil do angličtiny.

Moje rodina a já jsme se s Joe Kaganem, jeho manželkou a synem velmi spřátelili.

Jednoho dne jsme všichni společně studovali Bibli a některé knihy Ellen Whiteové. Joe řekl: „Já jsem přesvědčen, že byla inspirovaná ze stejného Zdroje, který inspiroval dávné proroky. Chci se stát křesťanem. Přijímám Ježíše Krista jako svého Mesiáše.“ K tomuto poznání a rozhodnutí nepřišel na základě svého předešlého studia Starého zákona, přestože hebrejská Bible je plná proroctví, která ukazují na Mesiáše. Musely k tomu přistoupit spisy Ellen Whiteové, aby pochopil, že Ježíš Kristus je naplněním hebrejských proroctví. Teprve tehdy sáhl po Novém zákoně a začal číst o svém židovském Mesiášovi.

Mnohokrát jsem ho viděl plakat. Byl jsem uprostřed práce na velké nástěnné malbě nazvané „Kristus – cesta života“ pro Světové ústředí církve adventistů sedmého dne ve Washingtonu, D. C. Joe byl do této

malby aktivně vtažen. Původně byla inspirována Jamesem a Ellen Whiteovými, kteří pověřili zvláštního rytce, aby vytvořil černobílou kresbu tohoto projektu. Joe potvrdil, že koncept byl velmi přesný, co se týče celého plánu spasení jak ve Starém, tak i v Novém zákoně, ale že rytec nesprávně představil jistou část konceptu. A tak mi pomohl vyřešit mnoho detailů, aby malba byla historicky i teologicky přesná, zvláště ty části, týkající se svatyně, hebrejského nápisu na kříži a scény z poslední večeře Páně. Řekl mi, abych namaloval Ježíše a Jeho učedníky sedící na rohožích kolem orientálního stolu – ne na římských pohovkách, jak tuto scénu malovali středověcí umělci. Dále řekl, že učedníci mají mít pokryté hlavy, a chtěl, abych namaloval víno, nekvašený chléb a hořké byliny a jejich symboliku přesně tak, jak to bylo tenkrát zvykem.

Podpořil celý projekt. Měli jsme obřad k odhalení ve sboru Auburn koncem roku 1979. Napsal pro tuto příležitost píseň a seděl za klaviaturou varhan, když byla nástěnná malba odhalována. Když zpíval Kristova slova pronesená na kříži, „Eli, Eli, lama sabachtani?“ Nemohl zadržet pláč a plakal dlouho. Celé jeho tělo se třásl. V celém shromáždění nebylo ani jedno suché oko. Jeho hlas byl nádherný.

Původní malba visí v novém Ústředí adventistů sedmého dne v Silver Spring ve státě Maryland, kde také mají plakáty a biblická studia ohledně malby. Nebyl bych nikdy schopen malbu správně dokončit bez inspirujících rad rabína Kagana, který dobře pochopil Ellen Whiteovu.

Kéž by Ellen Whiteová a Joe Kagan byli ještě mezi námi!

Zúčastnili jsme se jeho tajného křtu v Bear River severně od Sacramenta 22. prosince 1979. Byli jsme přitom jen čtyři. Nemohl říct ani své manželce a synovi, že se stal křesťanem. Když vystoupil ze studené vody, chválil Boha a s radostí zpíval svému novému Spasiteli. Řekl: „A teď jsem konečně úplným Židem. Přijal jsem jak Starý, tak i Nový zákon, a Mesiáše, o kterém nám hovořili všichni Boží proroci!“

Nedávno jsem byl v Evropě, kde jsem dával lekce o malířství a své práci archeolog a na Blízkém východě. Přihodilo se mi, že jsem se setkal s jednou izraelskou rodinou. Shalom David je původně z Iráku a jeho manželka z Chile. Studovali na jednom semináři v Evropě, na kterém jsem se setkal s velkou opozicí proti spisům Ellen Whiteové. Tato židovská rodina mne pozvala za zahájení soboty. Pro mne bylo nesmírně

radostným zážitkem, když Shalom, jeho manželka a jejich krásné děti vítali příchod soboty tak, jak to činili Židé po celá tisíciletí. Pověděl jsem jim celý příběh rabína Joe Kaganova, což je velmi nadchlo. Shalom řekl: „Totéž se stalo mě! Já bych byl raději Bibli spálil, než bych se jí dotkl! Nechtěl jsem mít s křesťanstvím nic společného. Ale pak se mi dostaly do rukou spisy Ellen Whiteové a já jsem pochopil, že na té ženě spočíval Duch Boží. Její spisy působí dojmem, jakoby psala v hebrejštině. V jejích knihách můžeš s určitostí slyšet hebrejský rytmus, metrum, i hebrejské výrazy. Já taky věřím, že byla inspirovaná ze stejného Zdroje, jako hebrejští proroci. Pomohla mi zamilovat se do Ježíše Krista, mého Mesiáše.“

Před několika dny jsem se setkal s dalším rabínem, žijícím zde v Kalifornii. Jmenuje se Ben. Bylo to na sobotním obědě, kam jsem byl pozván skupinou adventistů. Zúčastnil se celé pobožnosti, právě tak, jako před lety rabín Kagan, a stejně tak, jako můj nový přítel Shalom David z Evropy. Včera jsme s Benem hovořili o hebrejských zvycích, a jejich vlivu na zdraví a léčení nemocí. Rabi Ben mi řekl, že měl stejnou zkušenost, jako Joe Kagan. Nenáviděl Nový zákon, ale spisy Ellen Whiteové ho přivedly ke Kristu a pomohly mu

číst a rozumět Novému zákonu. Otevřely mu srdce, aby do něho mohl vstoupit pravý Mesiáš. Řekl také, že navštívil jednoho z nejvlivnějších rabínů v Americe, kterému je přes devadesát let, a který musí zůstat nejmenován. Když seděli v pracovně tohoto rabína a diskutovali o různých tématech, Ben zběžně přehlédl knihy na jeho zdech, když vtom na jedné polici zahlédl knihu *Patriarchové a proroci* od Ellen Whiteové. Rabín Ben se ho na tu knihu zeptal, a také odkud ji má. „Proč tady máš knihu od křesťanské autorky?“

Starý rabín odpověděl: „Tohle je velmi autoritativní zdroj naší historie.“

Nedávno jsem se také o podobné zkušenosti podělil v televizní stanici 3ABN. Telefon mi pak začal zvonit ve dne v noci. Přicházely hovory až z Indie a Austrálie. Všichni chtěli vědět víc o Joe Kaganovi a Ellen Whiteové. ■

Elfred Lee se o tyto zkušenosti podělil dne 2. června 2006

Knihy *Patriarchové a proroci* je dostupná na stránkách <https://egwwritings.org>

Překlad: *Pra del Torno Publishing*

„...ABY VÁŠ EXODUS NENASTAL...“

Předpokládám, že mnozí z vás, kteří tento Ježíšův výrok znají – sáhnou po jeho přečtení po svých Biblích, aby zjistili, zda slovo „exodus“ se nachází i v té jejich! Je pravda, že toto slovo v Bibli nenajdeme. Není ani v žádné z mých Biblí. Přesto si dovoluji tvrdit, že tam je. Je však nahrazeno jiným slovem. V názvu jsem slovo exodus použil záměrně. Byl jsem silně ovlivněn a motivován knihou EXODUS – Osud vyhnanců, kterou napsal Němec Guido Knopp. To, o čem píše je, nejen velice smutné, ale i hrozné – ukazuje, co může způsobit právě válka a lidská zběsilost!

Jestliže je v našich Biblích použito slovo **utíkání, útěk**, případně **úprk**, či **uprchnout...** pak se ve většině případů vždy jedná o hroznou a nezáviděníhodnou situaci. Jde o záchranu života před válkou, pronásledováním, živelní pohromou ...Všechny tyto varianty (odstíny), výše uvedených slov lze nahradit právě výrazem EXODUS. A konec konců, známe ho i z Bible. Je jím označena druhá kniha Mojžíšova.

Od té doby, co hřích vstoupil do historie naší Země, jsou dějiny lidstva poznamenány mnoha „exody“, které trvají až doposud. A další ještě nastanou! Jistě máte v paměti masový „exodus“, útěk obyvatel zvláště ze Sýrie, který byl nastartován vznikem chalífátu - Islámského státu.

Kdo sečte všechny ty útky... všechny ty slzy, které lidské oči vyplakaly... Kdo sečte kolik lidí v nich přišlo o své životy...Kolik matek ztratilo své děti a kolik dětí své rodiče...Kolik...Kolik...?

Exodus z Egypta

Zatím, co většina **e x o d ů** bývá dosti živelná, bezhlavá, plná zmatků ... hromadný **e x o d u s** lidu izraelského probíhal **k o o r d i n o v a n ě**, vojensky disciplinovaně, podle instrukcí, které přebíral Mojžíš od samotného Boha.

Když byl Mojžíš v zemi madiánské, zaslechl při pasení ovcí svého tchána, hlas z hořícího keře: „Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův... Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého,

kterýž jest v Egyptě; a křik jejich... Protož nyní pojď a pošlu tě k Faraonovi, a vyvedeš lid můj, syny IZRAELSKÉ z Egypta“. Exodus 3,6-10

Po dlouhých vyjednáváních s králem a po zničujících ranách, které dopadly na Egypt, nastala ta pravá chvíle dát Egyptu „DOBROU NOC“! „Tedy táhli synové Izraelští z Ramesses k Sochet, okolo šest krát sto tisíc pěších mužů, kromě dětí.“ Exodus 12,37.

Jelikož cestu, do země svých otců, která byla před nimi, nikdo neznal, Bůh, který je z Egypta vyvedl, se postaral i o dokonalou „navigaci“ – lepší než GPS nebo Galileo. „Hospodin pak předcházel je ve dne v sloupu oblakovém...v noci pak v sloupu OHNIVÉM, ABY SVÍTIL JIM“ Exodus 13,21

Exodus v době II. světové války...

zachycený už ve zmíněné knize EXODUS, se týká útěku německého národa, obyvatelstva ve východním Prusku, před blížící se Rudou armádou. Hned v úvodu se dočteme tato slova:

„Útěk z domova, vyhnání z navyklého životního prostředí – to byl pro patnáct miliónů Němců traumatický zážitek jejich života. Na konci války, která ukázala, čeho je člověk schopen; války, která vzešla z německé půdy, a kterou agresivně vedli Němci, na konci této války se milióny německých žen, děti a starých lidí, staly sami obětí.“ (str. 7)

Rudá armáda začala východní Prusko obkličovat již 23. ledna 1945. Aby zachránili své životy, tvoří běženci delší a delší kolony. Všichni se snaží dostat se na Západ. Ale jak? Po souši je cesta uzavřená. Určitá úniková cesta zůstává po Baltském moři. V té době v gdaňském přístavu kotvila obrovská výletní loď Wilhem Gustloff. Konečně bylo dovoleno nalodit se. „Odpovědní důstojníci přijali rozkaz o nalodění tak velkého množství uprchlíků se smíšenými pocity... Kabiny a sanitární zařízení stačily nanejvýš pro 2000 cestujících. Ale Wilhem Gustloff bude muset pojmout podstatně více pasažérů.“ (str. 100) „V okamžiku vyplutí – včetně posádky – bylo na palubě lodi asi deset tisíc lidí!“ (str. 109)

Po krátké plavbě byla tato loď objevena ruskou ponorkou a zasažena třemi torpédy. Vnikající voda do útrob lodě, ji začala nebezpečně naklánět a potápět. Nastala panika... Zachránilo se jen malé množství lidí. Byl leden a mrzlo. „Lidé, kteří spadli do vody, hned ztuhli a byli okamžitě mrtví. Mrtvoly v plovoucích vestách plavaly jako balíky...“ (str. 129)

Hrozná situace – zima a utíkání! Musím se ovšem zmínit o dětech, přicházejících na svět v čase zimního exodu, ve všech těch Němci osídlených a ohrožených místech. Rodící se děti si nemohou říci: „Zůstanu v mamince dokud zima neskončí a pak se narodím“ Ani nevědí, jaký strach o ně jejich matky prožívají v takových situacích...není co jíst... je válka a zima...Byla to tísnivá a hrozná situace!

To, co jsem z knihy Exodus, obsahující 400 stran a množství dokumentárních snímků té doby uvedl, by se vešlo na špičku jehly – je to vlastně nic.

Poslední EXODUS – utíkání

Informace (upozornění) zaznamenaná u Matouše 24,20 „*Proto modlete se, aby utíkání vaše nebylo v zimě, a nebo v sobotu*“, se nevztahovala pouze na křesťany žijící v Judsku (v. 16) v době zničení Jeruzaléma římskými vojsky r. 70 po Kr., (v. 15) ale je především určena Božímu lidu doby konce – nám, mně i tobě!

Důležitou zmínku pojednávající o posledním exodu nalezneme ještě ve Zjevení 12,17. „*I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovat s jinými ze semene jejího, kteří ostríhají příkázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista.*“ Byla napsána asi o 60 let později, když byl Jan na ostrově Patmos; pravděpodobně za císaře Domiciána ke konci jeho vlády (r. 94-96) „*I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovat s jinými (ostatními) ze semene jejího, kteří ostríhají příkázání Boží a mají (drží se) svědectví Ježíše Krista.*“

Tato informace nebyla určena křesťanům, jako byli Moravští bratři, nebo Puritáni z Anglie, případně „Poutníkům z Holandska, hledajícím svůj domov v Novém světě. Jejich „exodus“ je zaznamenán v předcházejících verších. (Zj 12,13-16)

Z uvedeného textu Mt 24,20 jsem záměrně vynechal tři důležitá slova; **modlitba – zima – sobota.**

Život každého věřícího Ježíšova následovníka má být spojen s modlitbou. Tak to činili věřící v každé době. Mojžíš, David, Šalamoun, Eliáš, Samuel, Daniel, apoštolové. Největším vzorem je pro nás zvláště Pán Ježíš.

Jsou situace, které obzvláště vyžadují, abychom modlitebně řešili „balvan“, který nám překáží, a my nejsme schopni s ním pohnout. Když Ježíš zápasil v Getsemane, zda má pít hrozný kalich utrpení, „tím horlivěji se modlil“. Podobně si počínal i Daniel, když byl vydán zákon, který byl namířen proti uctívání pravého Boha.

Někdo, kdo nevěří v moc modlitby, může říci: „Modli se, nemodli se, z prázdné misky nenajíš se.“ Z rozumového hlediska se taková filozofie může zdát pravdivá. Ale je zde Bůh, který slyší modlitbu věřícího a může předivným způsobem „prázdnou misku“ naplnit. Ž 66,16-20

Když nás Ježíš upozorňuje a vyzývá k modlitbě, má to vždy závažný důvod – před námi může být určité nebezpečí. Své učedníky, kteří byli s Ním v Getsemane nabádal: „Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení.“ (Mt 26,41)

Jelikož učedníci čas bdění a modlitby propásli, nebyli na situaci, která se v zápětí dostavila, náležitě připraveni!

Vraťme se opět k textu Mt 24,20: „Modlete se, aby vaše utíkání nenastalo v zimě a v sobotu.“ **Zima a utíkání** – není nic horšího! A nezáleží na tom, zda se jedná o záplavy, požár, zemětřesení, válku nebo pronásledování.

Opět může někdo říci: Přece zima (mrazy) nejsou všude. To je pravda, ale nezapomeňte, že v tropech se zima projevuje silnými monsunovými dešti.

A Ježíš věděl, co mluví, když použil slovo „zima“. **Zima** tam, kde má svůj „domov“, může být velmi krutá. Taková byla i za druhé světové války v roce 1945, když němečtí obyvatelé utíkali před rudoarmějci ze své domoviny ve východním Prusku. Kolik lidí v krutých mrazech na útěku pomrzlo, včetně malých dětí v náručích svých matek? To nikdo nespočítá.

Sobota a utíkání. Pokud někomu na sobotním klidu a odpočinku nezáleží, tak ať se nemodlí a neřídí radou Pána Ježíše. Já chci mít v tento den obecenství se svým Pánem a ne utíkat s batohem na zádech. Máme se dobře, máme pohodlí a teplo domova, máme dostatek jídla a v této „laodicejské pohodě“ se ubezpečujeme, že „nic nepotřebujeme.“ Nic? Vzpomeneme si vůbec někdy na Ježíšova slova „Modlete se, aby vaše utíkání nebylo v zimě a v sobotu?“

Neoddělitelnou součástí Ježíšovy rady, která je spojena s modlitbou, zimou a sobotou je i záznam u Mat 24,19: „*Běda pak těhotným a těm, kteří kojí v těch dnech.*“ Myslí věřící rodiče i na tato slova? Zvláště matky?

První slovo, které je v uvedeném textu zmíněno, je „Běda“. Co se v něm nebezpečného ukrývá? Co prozrazuje? Upozorňuje na situaci spojenou s „exodem“ – utíkáním v zimě a v sobotu. Ježíšovo slovo „běda“ je citoslovce bolesti a soucitu s matkami v těžké situaci, která se brzo dostaví. Vzpomeňme na plačící jeruzalémské matky, doprovázející Ježíše, nesoucího svůj těžký popravčí nástroj, kterým řekl: „*Neplačte nade mnou, ale raději samy nad sebou plačte a nad svými dětmi. Nebo aj dnové jdou ...*“ L 23,28.29. „Kristus se zadíval do budoucna, do doby, kdy bude zničen Jeruzalém. V té době mnohé z těch, které nyní pláči pro Něho, zahynou i se svými dětmi.“ VLB 525/GC 743

Události doby konce u Mt 24 a zvláště verše 19 a 20 mi probíhaly myslí, když jsem četl EXODUS, popisující útěk Němců a zvláště matek s dětmi v krutých mrazech východního Pruska. Z tohoto důvodu a pro naléhavost doby konce, která klepe na dveře, jsem tento článek napsal.

Ježíšovo upozornění, nad kterým jsme se zamýšleli, platí právě pro Boží děti, které v závěrečné době budou zachovávat svatou sobotu a řídit se darem Ducha prorockého. **Světové události jdou rychle vpřed ke svému závěru. Jsme schopni držet s nimi krok a nezůstat stát v duchovní přípravě?** Počítáme vůbec s blížícím se „exodem?“ Přijde, ať se připravíme nebo ne...

Jak se zachová poslední generace,

která bude čelit konečnému exodu, když zazní signál podobný tomu z Matouše 24,15-19 *„Když uzříte ohavnost zpuštění, předpovězenou od Daniela proroka, stojícím na místě svatém (kdo čte, rozuměj). Tehdy ti, kteří by byli v Judstvu, ať utečou na hory. A kdo na střeše, nesestupuj, abys vzal něco z domu svého. A kdo na poli nevracej se zase, abys vzal roucha svá. Běda pak těhotným a těm, které kojí v těch dnech.“*

a) Když křesťané bydlící v Judsku zaslechli (zaznamenali), že nastal čas exodu-čas opustit své domovy v r. 70 po Kr., v době před zničením Jeruzaléma římskými vojsky, nezaváhali! Uprchli do Pelly v Jordánsku, kde měli od Boha připravené bezpečné útočiště.

b) Úplně do jiné situace se dostali obyvatelé východního Pruska. Když se fronta blížila, snažili se utéct, aby si zachránili život. Bylo jim v tom ovšem bráněno politickými osobnostmi, a to pod trestem smrti. Nacistická propaganda jim namlouvala, aby vydrželi, vyčkali, že nové posily odrazí útok blížící se Rudé armády. Skutečnost byla jiná...

c) Možná budeme podobní Izraelcům v babylonském zajetí, kteří dostali dokonce dvakrát signál, aby spěšně opustili Babylon (Jer 50,8; 51,6), **ale neměli zájem...** Byli už v Babyloně zabydleni, měli pohodlí... Ve skutečnosti výzvu uposlechl jen **malý ostatek** pouze několik tisíc! (Ezd 2,64) *„Všeho toho shromáždění pospolu čtyřicet a dva tisíce, tři sta šedesáte.“*

I v současnosti jsme ubezpečováni těmi, kteří jsou ovlivněni duchem ekumenizmu, že Pán prodlévá, případně že je k současnému dění lhostejný (Mt 24,48; Sf 1,12), *„Jestliže by řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá Pán můj přijít.“ „I stane se v ten čas, že přehledávati budu Jeruzalém s lucernami, a navštívím muže, kteří ulnuli v kvasnicích svých, kteří říkají v srdci svém: Nečiní dobře Hospodin, aniž zle činí.“*, a nemáme se děsit toho, co někteří na základě Zjevení 13 tvrdí.

„Viděla jsem, jak svatí opouštěli města i vesnice, sdružovali se na osamělých místech ...Nastávala doba, kdy Bůh chtěl zjevit svou velkou moc a slavně vysvobodit své svaté...“ EW 282-284. ■

J. KOVÁČIK - leden 2017

OD ADVENTU K ADVENTISMU

Bylo mi 5 let, když jsem navštěvoval pobožnosti v katolickém kostelíčku v Halenkově pravidelně až do 15 let – RORÁTY. Pobožnost začínala od 1. prosince až do štědrého dne v 6:30 hodin ráno. Otec nám každý rok nechal ušít papuče u souseda, a tak mi bylo od nohou vždy teplo – v kostele se netopilo.

Oslovila mě píseň „Ejhle Hospodin přijde“ a všichni svatí jeho s Ním ...

Věřím tomu, že každý člověk má jinou situaci v životě i v rodině, a tak se opovažuji domýšlet, že zde začala moje cesta k adventu i adventismu.

Když mi bylo 9 let, stál jsem u oltáře spolu s ostatními spolužáky a spolužačkami u prvního svatého přijímání. Když jsme společně četli z kancionálu statě o víře, dotkl se mě Duch svatý a prožil jsem ten den opravdovou vnitřní blaženost. Šel jsem pak do lesa, kde jsem poklekl a řekl jsem Pánu Bohu, že ho velmi miluji a že chci mít rád všechny lidi.

Tato myšlenka mne provázela životem, a když jsem se stal ve 35 letech adventistou sedmého dne, utvrdila mne, že je základem Božího Mojžíšova zákona – milovat ze vší síly Pána Boha a milovat bližního svého jako sebe sama. K adventismu mne přivedli dva kazatelé – br. Milan Drobík a br. Jindřich Kimler a stavař – iniciátor Ladislav Smílek. Velmi mne zaujalo jednou kázání br. Drobíka, který kázal, že Bible má svůj střed a úplně ve středu se nachází biblický verš v Přísloví 16,20: „Ten, kdo pozoruje slova, nalézá dobré; a kdo doufá v Hospodina, blahoslavený jest.“

Vím, že od 10 let, kdy jsem přečetl celou Bibli, kterou mi půjčila paní sousedka Maňáková Marie, vdova po obchodníkovi, že od té doby jsem si začal dělat výpisky z knih, které jsem četl – myšlenky, které se mi líbily. Rodiče mi je spálili i s dopisy, které jsem ve svém rodišti zanechal. Mám jenom útržky z této doby. Nikdy jsem neměl svůj vlastní dětský pokoj. Jsem z 8 dětí, v pořadí pátý.

Říkal jsem jednou svému bratranci, že mám zapsaná kázání, asi 35 let zpět. Bratranec byl architekt a malíř a měli jsme spolu plány do budoucna, že budeme chovat ovečky. Říkal mi, ať to zpracuji a vydám knižně. Zatím si tato kázání беру do vlaku, když cestuji do Lušové v Halenkově, a nacházím nové a nové perly. Když jsem byl malý chlapec, ještě předškolák, chodil jsem se svým otcem do kostela a cestou jsem mu dával otázky – často,

když se stavěl tento dům, proč jsem u toho nebyl. Když se mnou jel otec na přijímací zkoušky na stavební průmyslovku, říkal mi cestou: „vždycky jsem si myslel, že půjdeš na zemědělskou školu“. Později jsem vystudoval vysokou školu stavební a téměř celý život jsem projektoval. Zjistil jsem velmi závažnou pravdu, že každá stavba vychází nejen z požadavku investora, ale i situace, ve které se nachází. Základem každého projektu je důležitá typologická zásada, vycházející z postavy člověka a jeho pohybu a potřeby v prostoru a v ploše. Jádrem každé stavby je člověk a jeho potřeby v rodině a počtu rodiny. Dneska, když cestuji a dívám se po krajině, tak si často říkám – ten dům jsem projektoval, nebo povoloval, nebo i kolaudoval. Vzpomínám si, že jsem vypracoval projekt rodinného domku panu Chrástickému z Lušové, rozhodl se stavbu postavit v Hovězí. Pozval mne, abych mu pomohl vytyčit stavbu. Poprosil mne, abychom se nejdříve pomodlili ... Potkal jsem jej na Vsetíně v době, kdy už měl stavbu zkolaudovanou a říkal mi: „Pavlíku, ani škrábaneček se nikomu nestal, Bůh naši prosbu vyslyšel“.

Myšlenka mého otce, jít na zemědělskou školu, rovněž nevyšla naprázdno. Asi 20 let jsem při zaměstnání choval slepice, dvě kozičky a zahradničil, měl jsem i sušárnu na ovoce.

Dnes mi je 77 let, mám 5 hodných dětí, proto se mohu dívat zpět a tvrdit, že nejen mne, ale každého člověka vede Bůh a máme velikou pomoc shůry. Stačí jen naslouchat Božímu slovu, vnímat vnuknutí Ducha svatého a zkusit reagovat.

Když jsem měnil církev, změnil jsem jen společenství. Požehnání mi dal můj kněz – děkan Kuchař Jaroslav v Halenkově. Mám toho samého Pána Boha, který mne vedl od dětství. Neztratil jsem ani přátele. Pán Ježíš to tak zařídil, že když dbáme na jezdce na bílém koni, který má luk, vítězí a přemáhá, že je dobré neměnit za žádného jiného apokalyptického koně a jezdce. Věřím, že toto je v moci každého člověka - rozhodovat se pro Pána Boha, pro Jeho slovo a snažit se o růst. Taky věřím tomu, že křesťané, kteří jsou ovládáni dalšími třemi apokalyptickými jezdci, způsobují jiným i sobě zbytečné utrpení.

Rád bych ukončil svoje rozhledy do minulosti i budoucnosti slovy Pána Ježíše: „Kdo je s námi, není proti nám.“ Vím, že se tento verš může zneužít slovy: Kdo nejde s námi, jde proti nám, ale to není myšlenka Pána Ježíše. ■

Příběh bratra z Valašska

POSLÁNÍ ADVENTISTŮ A KNIHA VELKÝ SPOR VĚKŮ

V jednom kázání zazněla zajímavá myšlenka. Bůh si vyvolil Izraelský národ, aby svědčil o pravém milujícím Bohu a Jeho zákonu. Tento lid ale selhal a od Boha se odvrátil. Bůh ho nezničil, protože stále vydává svědectví o neměnném zákonu. Bůh povolal pohany a svou smlouvu vložil i na ně, když se vírou v Ježíše Krista tohoto zaslíbení uchopili. Vznikla církev, která nesla poselství naděje a záchrany v Ježíši Kristu. Tato církev ale brzy opustila svou čistotu a z milované krásné nevěsty se stala nečistá nevěstka. Přesto ji Bůh nechal na tomto světě, protože stále poukazuje na poselství o Božím Synu Ježíši Kristu. V určené době Bůh povolal adventisty sedmého dne, kteří nesou světu obě tato poselství a tak může mocně a celistvě zaznívat světu obě poselství o Boží spravedlnosti i milosrdenství! Ano, milí bratři a sestry, máme od Boha poselství, máme svůj výjimečný úkol a je teď na nás, jestli zůstaneme svému pověření věrní a naplníme Boží očekávání.

Oním výjimečným poselstvím a úkolem, které adventisté dostali, je nést světu trojandělské poselství. Je to poselství, které musí hlasitě zaznít před druhým příchodem Krista a musí mocně ozářit celou zemi. Je to poselství, které je velmi závažné, důležité a nenese ho nikdo jiný. Koho slyšíme hlásat Kristův blízký příchod? Kdo poukazuje na blížící se ukončení doby milosti a před- adventní soud? Kdo z křesťanů volá *„Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest přibýtkem d'áblů... Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran. „ (Zjevení 18,2,4)* Na nás leží zodpovědnost představit lidem tato poselství plná soucitu a lásky! Není to pro nás důvod k pýše, ale pokorné zodpovědnosti před Pánem.

Není to poselství jen o šelmách a hrůze jak se mnozí domnívají, je to především poselství o Boží lásce, milosrdenství a touze zachránit každého hříšníka. Trojandělské poselství je především o povolání k živému a vroucímu vztahu s Kristem, o lásce k evangeliu a věrnosti Bohu, který za nás neváhal položit svůj život. Z výhrůžek, jak to mnozí vnímají, se v tomto světle stává srdcervoucí a milující volání k záchraně, dokud je ještě čas. Času je málo a Bůh chce mít ve svém království každého. Jeho srdce trpí při pohledu na naší vlažnost a opatrnost při hlásání svěřeného úkolu. Jakoby snad ani ta naše srdce nehořela touhou zachránit své blízké, jakoby jsme si ani neuvědomovali, že za krátkou chvíli budou při Božím soudu odsouzeni k strašnému zániku, pokud se Ježíši neodevzdají!

Kniha Boží služebnice Ellen Gould Whiteové „Velký spor věků“ je knihou, která přesně toto poselství čtivou formou představuje lidem. Bůh nechal napsat knihu speciálním způsobem, a to tak, že dokáže oslovit i lidi ze světa. Není totiž nad svědectví samotné historie, která nelze a kterou nelze popřít. Je to svědectví, které volá a otvírá srdce lidí a vzbuzuje zájem. Nejedna zkušenost s rozdáváním této knihy to potvrzuje.

„Vždy jsem s radostí rozdávala knihu Velký spor věků, ale když se přiblížil čas, že jsem se měla stěhovat z velkoměsta na venkov, stále častěji mě začali oslovovat lidé. V obchodě u ovoce se starší pán zeptal kolik stojí ta jablka, že na to nevidí a dali jsme se letmo do řeči. Když jsem vyznala svou víru, že jsem věřící a vidím to tak a tak, pán odpověděl, že je věřící také. Dostal knížku a byl moc rád, že si ji jistě přečte. Před poštou mě oslovila paní a ptala se kolik je hodin. Slovo dalo slovo a hned byla příležitost k darování knihy. Když ji otevřela, zvolala, já Viklef, Hus to mě zrovna zajímá.... Podobných příležitostí bylo velké množství a mě napadala otázka: Jak je možné že v ateistické Praze se dám do hovoru většinou s věřícím člověkem, který si knihu rád vezme. „Odpověď je jediné ve vedení Duchem svatým.“

Z pera E. G. Whiteové: *„Duch Páně mě přiměl, abych napsala tuto knihu („Velký spor“) ... Věděla jsem, že čas je krátký a že události, které nás brzy mají postihnout, přijdou nakonec velmi náhle a rychle, jak je napsáno*

v Písmu: „Ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde“ (1.Tes. 5,2). ...Bylo mi zjeveno... že výstraha musí dojít tam, kam by živý posel nemohl jít, a že obrátí pozornost mnohých k důležitým událostem, které se mají odehrávat v závěrečném historickém období tohoto světa. Výstraha i poučení z této knihy je zapotřebí všem, kteří vyznávají, že věří přítomné pravdě. Kniha je zpracována tak, aby našla přístup i k lidem ze světa a upoutala jejich pozornost k vážným událostem, které brzy nastanou.“ - Letter 1, 1890.

Nebojme se proto tuto knihu rozdávat, protože má své zvláštní místo, které dnes nedokážeme ani docenit. Mnozí lidé budou na základě tohoto svědectví zasaženi hned, někteří je odmítnou, ale velké množství lidí, kteří knihu přečtou, pochopí a porozumí až tehdy, když se tyto události začnou odvíjet před našimi zraky. Až potom nastane čas, kdy se postaví za pravdu a přimknou se k Ježíši Kristu. Proroctví vždy ožívá a nejvíce zapaluje lidská srdce tehdy, kdy přichází doba jeho naplnění. Ta doba, milí přátelé, se velmi přiblížila! Ted' je čas uposlechnout hlasu Ducha svatého a pozvednout prapor pravdy a říci lidem to, co se bude brzy dít! Náš Pán přichází s mocí a slávou, již brzy bude zlo navěky zničeno a ty a já budeme navěky se svým drahým Spasitelem. Ted' je nejvyšší čas to říci všem ostatním!

Knihu „Velký spor věků“ zasíláme všem hledajícím zdarma, a to včetně poštovného, na stránkách **velkyspor.cz**. Pokud jí potřebujete pro misii a ve větším množství, je k dispozici za dotovanou cenu 25 Kč na stránkách **adventime.cz**. K dostání jsou i propagační letáky. Nově zasíláme zdarma také knihu „Cesta ke Kristu“, která úžasným způsobem vede ke znovuzrození a přijetí Krista do srdce člověka.

Objednání:

- **velkyspor.cz** - objednávkový formulář
- poštovní adresa: Adventime P.O.Box č. 65, 28002 Kolín 2

S láskou vaše Alena Dvořáková

Pozvání ke studijnímu setkání

ve dnech 21. - 23. července 2017

Studijní téma:

„Trojandělské volání“

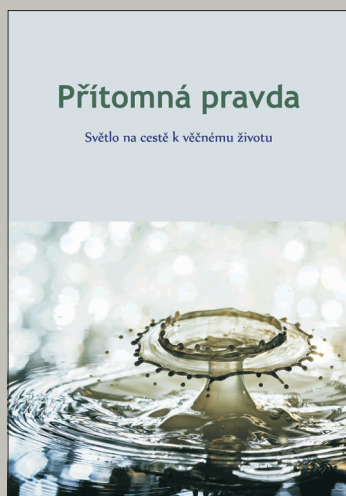
Každý, komu není lhostejné, jak chápat důležitá naučení Bible pro dobu konce, je k tomuto studiu s bratrem RONNY SCHREIBEREM srdečně zván. Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za hřbitovem. Začátek bude v pátek v 15 hodin a ukončení v neděli ve 13 hodin.

O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363 nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de**
jaromar66@volny.cz

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedená tel. čísla. Nahrávky stojí 10,00Kč /1 CD, plus poštovné.

Adresa redakce: Marcela Juřicová, Lubenská 630,
739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje

Přítomná pravda

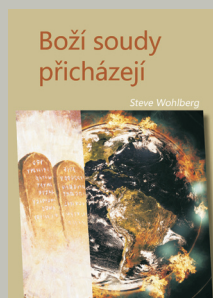
Studijní materiál

Pro křesťany je
naprosto jasné, že
Bible je Boží slovo.
Víme však...

Celobarevné

Formát A4, 166 stran

cena 99 Kč

Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje
dobré i špatné zprávy.
Ať tomu věříme, nebo ne,
život na této planetě se
zhorší a to do velké míry,
předtím.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil,
Ježíš náš Záchránce, Boží
království je blízko, Ježíš
nás varuje....

**brožúrka Formát A5,
32 stran
cena 15 Kč**

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují,
že planeta země je v těchto
dnech v problémech. Chtěli
byste odhalit skryté.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky
dodržování soboty

**Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč**

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Písma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč + porto**

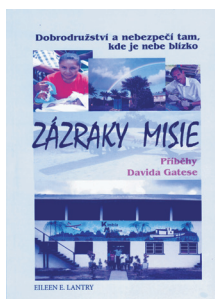

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha proroctví

Armin Krakolinig

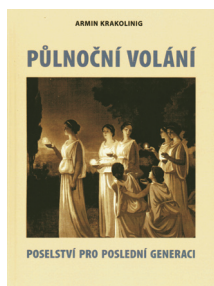
**Formát A4, 80 stran,
cena 25 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění proroctví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

**Formát A5, 131 stran,
cena 35 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

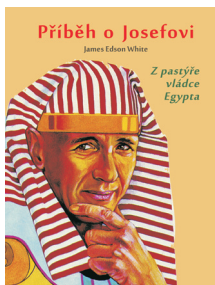

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

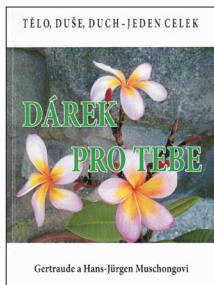
**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 35 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 25 Kč + porto**

Příběh o Josefovi kniha pro děti

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivé ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a

**Formát A5, 60 stran
cena 40 Kč**

Zdraví se nedá koupit

Je to dárek od našeho Stvořitele. Všimněte-li si potřeb vašeho těla, dostáváte i návod jak o něho pečovat.

Tato knížka tě chce povzbudit a pomoci ti na cestě k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví.

**Formát A6, 70 stran,
cena 15,00 Kč + porto**